

РЕШЕНИЕ

№ 1608

гр. София, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 22 -РИ СЪСТАВ, в закрито заседание на четвърти април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ВАНЯ АНГ. ГОРАНОВА**

като разглежда докладваното от **ВАНЯ АНГ. ГОРАНОВА** Административно наказателно дело № 20231110214507 по описа за 2023 година

намери за установено следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление (НП) № 21-4332-028043 от 07.02.2022 г. издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на В. Д. П., за нарушение на чл.140, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява моторно превозно средство (МПС) за срок от 6 месеца.

В жалбата се излагат възражения срещу НП, като се твърди, че то е неправилно и незаконосъобразно. Иска се отмяната му и се претендират сторени разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от процесуален представител, който поддържа жалбата. Моли съда да отмени наказателното постановление; представя писмени бележки в подкрепа на становището си и списък с разноски.

Административно-наказващия орган, редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът като обсъди всестранно, обективно и пълно доводите, изложени в жалбата, както и събраните по делото писмени доказателства, намира за установено следното:

На основание чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, жалбата е депозирана в законоустановения 14-дневен преклузивен срок. Страната е процесуално

легитимирана и е с обоснован правен интерес да подаде жалбата срещу НП, поради което жалбата е **ДОПУСТИМА**.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 01.09.2021 г. около 11:05 часа в гр. София по бул. "Ботевградско шосе" при проверката на връзката с Околовръстен път, с посока на движение от ул. „Челопешко шосе“ с.Д.Богров“, служители при ОПП – СДВР извършили проверка на жалбоподателя, който управлявал моторно превозно средство /МПС/ - лек автомобил „....“ с рег. № ....., регистриран на „М.“ ЕООД.

Проверяващите констатирали, че жалбоподателят управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред, като автомобилът е със служебно прекратена регистрация, на основание чл.143, ал.15 от ЗДвП.

Във връзка с горното на 01.09.2021 г. е съставен АУАН № 492810 за извършено нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП.

Преписката е изпратена на СРП, с оглед преценка за наличие на данни за престъпление от общ характер. След като е преценил установените от фактическа страна обстоятелства по преписката, наблюдаващият прокурор е намерил, че не са налице процесуални предпоставки за образуване на наказателно производство, и е направил отказ от образуване на досъдебно производство.

На 07.02.2022 г. е издадено обжалваното наказателно постановление, с което на основание чл. 175, ал.3, пр.1 от Закона за движение по пътищата на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от шест месеца.

Горепосочената фактическа обстановка се установява от приложените по преписката гласни и писмени доказателства – показанията на св.Б. З. К., заповеди за компетентност, постановление на СРП, справка-картон на водача, както и от останалите материали по делото. Съдът кредитира показанията на свидетеля като последователни и логични, те намират опора в останалия доказателствен материал по делото. Съдът цени писмените доказателства, събрани и приобщени по предвидения в закона ред.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

При така установената фактическа обстановка административнонаказващият орган необосновано е приел, че от обективна страна, с действията си жалбоподателят е извършил нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Установява се, че административнонаказващият орган /АНО/ не е посочил ясно и непротиворечиво същностни елементи от състава на твърдяното нарушение, неотменен реквизит на НП. Съгласно разпоредбата на чл.140, ал.1 от ЗДвП, по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са

регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места; по пътищата, включени в обхвата на платената пътна мрежа, се допускат само пътни превозни средства, за които са изпълнени задълженията по установяване на размера и заплащане на пътните такси по [чл.10](#), ал.1 от ЗДвП. Съобразно заложеното от законодателя в нормата на чл.143, ал.15 от ЗДвП, "Служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.". По делото липсва спор, че административнонаказващият орган /АНО/ е посочил правното основание за това - [чл. 143, ал. 15 от ЗДвП](#); същевременно в НП не се констатира да се съдържа посочване на датата, на която процесното МПС е служебно deregистрирано. Също така, АНО не е ангажирал доказателства касателно субективната страна на нарушението, доколкото не са налице доказателства, лицето да е било уведомено за прекратяването на регистрацията; съобразно разпоредбата на чл. 18б, ал. 2 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г., при прекратяване на регистрацията по ал. 1, т.1, 2, 3, 4 или 8, се уведомява собственикът на превозното средство. Въпросът за субективната страна на посоченото нарушение е решен еднозначно и с Тълкувателно постановление № 2 от 05.04.2023 г. на Върховния административен съд - ОСС от НК и на ВКС и I и II колегии на ВАС, според което неспазването на изрично записаното в закона задължение да се уведоми собственикът на моторното превозно средство за служебното прекратяване на регистрацията има правни последици, и ако собственикът не е бил уведомен за служебното прекратяване на регистрацията, не би могъл да съобщи този факт и на всяко лице, на което е предоставил управлението на автомобила. Затова Съдът намира, че нарушението се явява недоказано от субективна страна - липсват доказателства за това, жалбоподателят да знаел или да е бил длъжен да знае, че регистрацията на моторното превозно средство е прекратена. Така не може да се направи несъмнен извод, че нарушителят е бил наясно, че е знаел или предполагал, че управляваният от него автомобил е с прекратена регистрация. Такива доказателства в настоящото производство не бяха представени. Липсват каквито и да било доказателства, жалбоподателят да е осъществил виновно (умишлено или по непредпазливост) нарушение, да е знаел или предполагал, че автомобилът е с прекратена регистрация. Настоящата инстанция приема наличието на съществени процесуални нарушения, които в своята съвкупност са достатъчно основание за отмяна на атакуваното НП. След като на лице – нарушител се вменява с наказателното постановление извършването на определено административно нарушение, без да са изложени всички елементи от обективна и субективна страна на самото нарушение, то и субектът на административната отговорност се явява ограничен в правото си на защита и е поставен в положение, да не е наясно с пълния обем на повдигнатото му с наказателното постановление, обвинение за административно нарушение. Засягането на правото на защита до степен да бъде ограничено това право винаги съставлява съществено процесуално нарушение, опорочаващо наказателното постановление и налагащо отмяната му като незаконосъобразно, без да е необходимо привеждането на други съображения по съществото на спора.

По тези съображения издаденото НП следва да бъде отменено изцяло като необосновано и незаконосъобразно. С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане, въззиваемата страна следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски за адвокатско възнаграждение. Видно от приложените по делото документи от жалбоподателя, заплатеното от същия адвокатско възнаграждение е в размер на 800,00 лв. Съдът, като взе предвид естеството на делото, брой проведени съдебни заседания и разпитани свидетели, приема, че следва да се присъдят в полза на жалбоподателя разноски в размер на 800,00 лв. (за платено адвокатско възнаграждение).

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 21-4332-028043 от 07.02.2022 г. издадено от началник група в СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на В. Д. П., за нарушение на чл.140, ал.1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява моторно превозно средство (МПС) за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на жалбоподателя сумата от 800.00 лева, представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Софийски административен съд в 14 – дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____